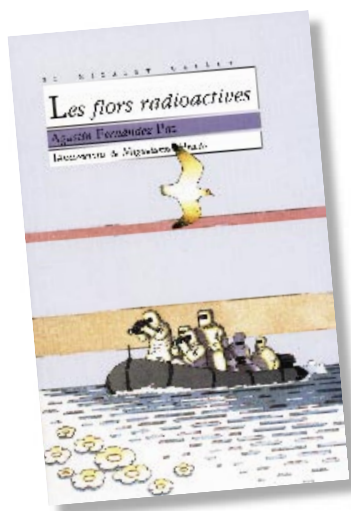

UN PRESTIGE AMB FINAL FELIÇ

El 1989 *As flores radioactivas*, del galleg Agustín Fernández Paz, rebia el Premio Merlín. Des d'aleshores s'han succeït les edicions d'aquest llibre i les traduccions a diferents llengües. Edicions Bromera n'ha fet tretze edicions des del 1991, la qual cosa indica l'èxit de l'obra i de l'autor, que s'ha confirmat posteriorment amb altres títols que també formen part del catàleg de Bromera, com *Cartes d'hivern*, amb vora 25.000 exemplars venuts en el nostre idioma.

Llegint aquest llibre no ens podem estar de recordar constantment la catàstrofe del *Prestige*, que, ara fa tres anys, afectà les costes gallegues. I és que els paral·lelismes són abundants. Les flors radioactives també tracta d'una catàstrofe ecològica, en aquest cas d'un vessament de residus radioactius a l'anomenada fossa atlàntica —a uns centenars de milles de les costes gallegues—, que té com a conseqüència l'aparició en alta mar d'unes flors radioactives que provoquen una reacció ben curiosa en els humans. El descobriment d'aquestes flors desencadena una sèrie d'esdeveniments que ens traslladen una altra vegada al desastre del *Prestige*: la protesta dels grups ecologistes, el paper de la premsa, la gestió interessada de l'administració i dels

El retrovisor

MARC CANDELA

poders fàctics (en el cas de la novel·la, protagonitzada per l'OTAN) i el paper decisiu d'una heroïna, que en la ficció literària és la jove Alba, la protagonista, i en el cas del *Prestige*, no cal dir-ho, el moviment cívic *Nunca más*.

Es tracta, doncs, d'un llibre visionari? O simplement ja es preveia l'any 90 —any de la primera edició

L'extensa obra d'AGUSTÍN HERNÁNDEZ PAZ (Vilalba, Lugo, 1947) i els nombrosos premis rebuts —Merlín (1989), Lazarillo (1990), Edebé (1994 i 2005), O Barco de Vapor (2002), etc.— el consoliden com un dels escriptors més prolífics de literatura infantil i juvenil en galleg. No debades ha publicat més de trenta obres ininterrompudament des de l'any 1989, de les quals Edicions Bromera ha traduït algunes de les de més èxit, com ara *Les flors radioactives*, *Cartes d'hivern*, *Aire negre* o *Nit d'ombres voraces*. L'aventura i el viatge són els eixos narratius que defineixen la literatura d'aquest autor.

del llibre— alguna catàstrofe ecològica a Galícia? Els paral·lelismes s'acaben, malauradament, en els efectes que els respectius vessaments tenen sobre els éssers humans i sobre el medi ambient. Si la catàstrofe real va tenir les conseqüències nefastes sobre les costes gallegues i el mode de vida d'aquells pobles que tothom ja coneix, Agustín Fernández Paz ens proposa una solució positiva i curiosa dels efectes de les flors radioactives sobre els éssers humans que fa tremolar l'OTAN i els exèrcits de tot el món, els quals faran tot el que puguin per a destruir el virus que transporten aquestes simpàtiques flors: el pacifisme.

Aquest llibre és, doncs, un bon instrument per a despertar l'esperit crític i aventurer dels nostres infants, no solament davant les agressions constants dels humans sobre el medi ambient, sinó també sobre els foscos interessos dels governs i dels poders fàctics mundials per mantenir l'*statu quo* actual i fugir de les oportunitats de transformar el món en un lloc més habitable. Si es poguera triar un final, el que proposa Fernández Paz és més interessant, sens dubte.

LES FLORS RADIOACTIVES. AGUSTÍN FERNÁNDEZ PAZ. BROMERA, 2005.

